

TJUGOTREDJE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 5 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 5:1-8

Man säger att det förekommer otukt bland er, till och med sådan otukt som inte finns ens bland hedningarna, nämligen att någon lever ihop med sin fars hustru. Men ni är sturska, fast ni borde ha blivit förtvivilade och stött ut den som gjort sig skyldig till detta. Själv har jag redan – som om jag hade varit där, frånvarande till kroppen men närvarande till anden – fällt domen över den skyldige, i vår herre Jesu namn, när ni och min ande kom samman och vår herre Jesu Kristi kraft var med oss: en sådan person skall överlämnas åt Satan så att hans kropp går under för att hans ande skall bli räddad på Herrens dag.

Ni har ingen anledning att skryta. Vet ni inte: lite surdeg får hela degen att jäsa. Rensa bort den gamla surdegen så att ni blir en ny deg. Ni är ju osyrade, för vårt påsklamm, Kristus, är slaktat. Låt oss därför fira högtid, inte med gammal surdeg, inte med ondskans och fördärvets surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade bröd.

Responsoriepsalm

Ps 5:5-7, 12 (R. 9a)

R. Led mig i din rättfärdighet.

Du är inte en Gud som kan tåla gudlöshet,
den som är ond får inte bo hos dig.
Du hatar alla ogärningsmän,
inga övermodiga består inför dina ögon. R.

Du förgör dem som talar lögn,
de blodgiriga och falska är en styggelse för Herren. R.

Låt alla dem glädjas som tar sin tillflykt till dig,
evigt må de jubla, ty du beskyddar dem,
i dig må de fröjda sig, de som älskar ditt namn. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Luk 6:6-11

En sabbatsdag gick Jesus in i synagogan och undervisade. Där satt en man med förtvinad högerhand. De skrifflärda och fariseerna höll ögonen på Jesus för att se om

han skulle bota någon på sabbaten; de ville ha något att anklaga honom för. Men han visste vad de hade för tankar och sade till mannen med den förtvinade handen: »Stig upp och kom hit.« Då reste han sig och gick fram, och Jesus sade till dem: »Säg mig, vad är tillåtet på sabbaten, att göra gott eller att göra ont, att rädda liv eller att utsläcka liv?« Han såg sig omkring på dem alla och sade till mannen: »Håll fram handen.« Det gjorde han, och strax var handen bra igen. Men de blev utom sig och började tala med varandra om vad de skulle göra med Jesus.

TISDAG DEN 6 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 6:1-11

Hur kan någon av er som ligger i tvist med en broder komma på tanken att processa inför de orättfärdiga och inte inför de heliga! Vet ni inte att de heliga skall döma världen? Och om ni skall döma världen, duger ni då inte till att döma i småsaker? Vet ni inte att vi skall döma änglar? Då bör vi väl klara av vardagliga tvister. Men när ni nu har sådana tvister, då tar ni till domare folk som församlingen ser ner på. Ni borde skämmas! Finns det då ingen bland er som är klok nog att döma mellan två kristna bröder? I stället processar broder mot broder, och detta inför otroende! Redan det att ni processar med varandra är ett nederlag för er. Varför finner ni er inte hellre i en oförrätt? Varför tar ni inte hellre en förlust? I stället vållar ni andra orätt och förluster – era egna bröder. Har ni glömt att ingen orättfärdig skall få ära Guds rike? Låt inte bedra er. Ingen som lever i otukt eller avguderi eller hor eller homosexualitet, i tjuvaktighet och själviskhet, ingen som dricker, som är ovettig och utsuger andra – ingen sådan får ära Guds rike. Så har somliga av er levt, men ni har låtit tvätta er rena, ni har helgats och gjorts rättfärdiga genom herren Jesu Kristi namn och genom vår Guds ande.

Responsoriepsalm

Ps 149:1-6a, 9b (R. 4a)

R. Herren har behag till sitt folk
eller: Halleluja.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
hans lov i de trognas församling.

Israel skall glädjas över sin skapare,
Sions barn jubla över sin konung. R.

De skall lova hans namn under dans,
lovsjunga honom till puka och harpa.
Herren har behag till sitt folk,
han kröner de kuvade med seger. R.

De trogna gläds och ger honom ära,

de jublar på sina läger.
Guds lov är i deras mun.
Till härlighet blir det för alla hans trogna. R.

Halleluja

Jfr Joh 15:16

V. Jag har utvalt er och bestämt er till att bära frukt,
frukt som består, säger Herren.

Evangelium

Luk 6:12–19

Jesus gick upp på berget för att be, och natten igenom bad han till Gud. När det blev dag samlade han sina lärjungar, och bland dem valde han ut tolv, som han kallade apostlar: Simon, som han också gav namnet Petrus, och hans bror Andreas, Jakob, Johannes, Filippos, Bartolomaios, Matteus, Tomas, Alfaios son Jakob, Simon, som kallades seloten, Jakobs son Judas och Judas Iskariot, han som blev förrädare.

Sedan gick han ner tillsammans med dem och stannade på ett ställe på slätten. Där var en mängd lärjungar till honom, och en stor folkmassa från hela Judeen och Jerusalem och från kustlandet vid Tyros och Sidon hade kommit för att lyssna på honom och få sina sjukdomar botade. De som plågades av orena andar blev hjälpta, och hela hopen försökte röra vid honom, ty det gick ut kraft från honom, och han botade alla.

ONSDAG DEN 7 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 7:25–31

I fråga om dem som lever ogifta har jag ingen befallning från Herren. Men jag kan ge ett råd tack vare den tilltro som Herren i sin barmhärtighet har visat mig. Jag anser alltså detta vara bäst i den svåra tid som nu är inne – det är bäst att leva på det viset. Är du bunden vid en kvinna, sök då inte att bli löst. Har du blivit löst från en kvinna, sök då inte att finna någon annan. Men om du gifter dig är det ingen synd. Och om den ogifta kvinnan gifter sig är det ingen synd. Men de som gör så kommer att få det svårt här på jorden, och jag vill inte kräva för mycket av er. Men det säger jag, bröder: tiden krymper. Även de som har en hustru måste nu leva som om de ingen hade, de som gråter som om de inte grät, de som gläder sig som om de inte glädde sig, de som köper något som om de inte fick behålla det och de som lever i världen som om de inte levde av den. Ty den värld som nu är går mot sitt slut.

Responsoriepsalm

Ps 45:11–12, 14–17 (R. 11a)

R. Hör, dotter, och vänd hit ditt öra.

Hör, dotter, och ge akt, och vänd hit ditt öra:

Glöm nu ditt folk och din faders hus,
så att konungen får ha sin lust i din skönhet,

ty han är din herre, och för honom skall du falla ned. R.
Idel härlighet är konungadottern i gemaket:
av guldvirkat tyg består hennes dräkt,
i brokigt vävda kläder förs hon till konungen.
Jungfrur, hennes väninnor, följer henne,
de leds in till dig. R.

Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats.
Dina söner skall träda i dina faders ställe,
du skall sätta dem till furstar överallt i landet. R.

Halleluja

Luk 6:23ab

V. Gläd er och dansa av fröjd,
ty er lön blir stor i himlen.

Evangelium

Luk 6:20–26

Vid den tiden lyfte Jesus blicken, såg på sina lärjungar och sade: »Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike. Saliga ni som hungrar nu, ni skall få äta er mätta. Saliga ni som gråter nu, ni skall få skratta. Saliga är ni, när man för Människosönens skull hatar er och stöter bort er och smädar er och gör ert namn avskytt. Gläd er på den dagen och dansa av fröjd, ty er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde ju deras fäder med profeterna.

Men ve er som är rika, ni har fått ut er glädje. Ve er som är mätta nu, ni skall få hungra. Ve er som skrattar nu, ni skall få sörja och gråta. Ve er när alla berömmar er. På samma sätt gjorde ju deras fäder med de falska profeterna.«

TORSDAG DEN 8 SEPTEMBER

JUNGFURU MARIAS FÖDELSE

Fest

Läsning

Mik 5:2–4

Så säger Herren: Du Bet-Lehem Efrata, som är så ringa för att vara bland Judas släkter, av dig skall åt mig utgå en som skall bli en furste i Israel, en vilkens härkomst tillhör förgångna åldrar, forntidens dagar. Därför skall de prisgivas intill den tid då hon som skall föda har fött. Då skall återstoden av hans bröder få vända tillbaka till Israels barn. Och han skall träda fram och vakta sin hjord i Herrens kraft, i Herrens, sin Guds, namns höghet. Och den skall ha ro, ty han skall då vara stor intill jordens ändrar.

eller:

Läsning

Rom 8:28–30

Vi vet att Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda, dem som han har kallat efter sin plan. Ty dem han i förväg har utvalt har han också bestämt till att formas efter hans sons bild, så att denne skulle vara den förstfödde bland många bröder. Dem han i förväg har utsett har han också kallat, och dem han har kallat har han också gjort rättfärdiga, och dem han har gjort rättfärdiga, dem har han också skänkt sin härlighet.

Responsoriepsalm

Ps 13:6 (R. Jes 61:10)

R. Jag gläder mig storligen i Herren.

Jag förtröstar på din nåd,
må mitt hjärta fröjda sig över din frälsning.
Jag vill sjunga till Herrens ära,
ty han har gjort väl mot mig. R.

Halleluja

V. Salig och högtlovad är du, jungfru Maria,
ty ur dig framgick rättfärdighetens Sol, Kristus, vår Gud.

Evangelium

Matt 1:1–16, 18–23

Släkttavla för Jesus Kristus, son av David, som var son av Abraham.

Abraham var far till Isak, Isak till Jakob, Jakob till Juda och hans bröder, Juda till Peres och Sera, vilkas mor var Tamar, Peres till Hesron, Hesron till Ram, Ram till Amminadav, Amminadav till Nahshon, Nahshon till Salma, Salma till Boas, vars mor var Rahav, Boas till Oved, vars mor var Rut, Oved till Ishai och Ishai till David, konungen.

David var far till Salomo, vars mor var Urias hustru, Salomo till Rehabeam, Rehabeam till Avia, Avia till Asa, Asa till Josafat, Josafat till Joram, Joram till Ussia, Ussia till Jotam, Jotam till Ahas, Ahas till Hiskia, Hiskia till Manasse, Manasse till Amon, Amon till Josia och Josia till Jojakim och hans bröder, vid den tid då folket fördes bort till Babylon.

Efter bortförandet till Babylon blev Jojakim far till Shealtiel, Shealtiel till Serubbabel, Serubbabel till Avihud, Avihud till Eljakim, Eljakim till Asor, Asor till Sadok, Sadok till Akim, Akim till Elihud, Elihud till Elasar, Elasar till Mattan, Mattan till Jakob och Jakob till Josef, Marias man; av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte

ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss).

eller (kortare läsning):

Evangelium

Matt 1:18–23

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss).

FREDAG DEN 9 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 9:16–19, 22b–27

Att jag sprider evangeliet är inget att vara stolt över, jag är ju tvungen till det. Ve mig om jag inte förkunnar evangeliet! Om jag gör det av eget val, har jag ju lön att vänta. Men gör jag det därför att jag måste, utför jag bara ett uppdrag. Vad får jag då för lön? Jo, att få förkunna evangeliet utan kostnad för någon och inte utnyttja den rätt evangeliet ger mig.

Fri och oberoende av alla har jag alltså gjort mig till allas slav för att vinna så många som möjligt. Allt har jag varit inför alla, för att åtminstone rädda några. Allt gör jag för evangeliets skull, för att också jag skall få del av dess löften.

Ni vet ju att alla löparna i en tävling springer men att bara en får priset. Löp då för att vinna det. Var och en som tävlar måste försaka allt – löparen gör det för en krans som vissnar, vi för en som aldrig vissnar. Jag har målet i sikte när jag löper och jag slår inte i luften när jag boxas. Jag går hårt åt min kropp och tvingar den till lydnad, för jag vill inte predika för andra och själv komma till korta.

Responsoriepsalm

Ps 84:3–6, 12 (R. 2)

R. Hur ljuvlig är inte din boning, Herre Sebaot!

Min själ längtar och trängtar efter Herrens gårdar,
min själ och min kropp jublar mot levande Gud. R.

Ty sparven har funnit ett hus
och svalan ett bo åt sig, där hon kan lägga sina ungar:
dina altaren, Herre Sebaot, min konung och min Gud. R.

Saliga de som bor i ditt hus,
de lovar dig ständigt.
Saliga de människor som finner sin kraft i dig,
de som vill vandra till ditt hus. R.

Ty Herren Gud är sol och sköld,
Herren ger nåd och ära,
han vägrar inte dem något gott
som vandrar i oskuld. R.

Halleluja

Jfr Joh 17:17

V. Helga oss genom sanningen,
ditt ord är sanning.

Evangelium

Luk 6:39–42

Vid den tiden gav Jesus sina lärjungar denna liknelse: »Kan väl en blind leda en blind? Ramlar inte båda i gropen? Lärjungen är inte förmer än sin lärare, men när han är fullärd blir han som sin lärare. Varför ser du flisan i din broders öga, när du inte märker bjälken i ditt eget? Hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga, när du inte ser bjälken i ditt eget? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.«

LÖRDAG DEN 10 SEPTEMBER

Läsning

1 Kor 10:14–22

Håll er borta från avgudadyrkan, mina kära. Jag talar till förnuftiga människor, bedöm själva vad jag säger. Välsignelsens bägare som vi välsignar, ger den oss inte gemenskap med Kristi blod? Brödet som vi bryter, ger det oss inte gemenskap med Kristi kropp? Eftersom brödet är ett enda, är vi – fast många – en enda kropp, för alla får vi vår del av ett och samma bröd. Se på israeliterna: har inte de som äter av offren gemenskap med offeraltaret? Vad vill jag säga med detta? Att det som offras till avgudar är något i sig eller att avgudar är något? Nej, men att det som de offerar offerar de åt demoner och inte åt Gud, och jag vill inte att ni skall ha gemenskap med demonerna. Ni kan inte dricka både ur Herrens bägare och ur demonernas bägare,

inte äta både vid Herrens bord och vid demonernas bord. Eller skall vi väcka Herrens svartsjuka? Är vi starkare än han?

Responsoriepsalm

Ps 116:12-13,17-18 (R. 17a)

R. Dig vill jag offra lovets offer.

Hur skall jag löna Herren
alla hans välgärningar mot mig?
Jag vill taga frälsningens bågare
och åkalla Herrens namn. R.

Dig vill jag offra lovets offer,
jag vill åkalla Herrens namn.
Jag vill infria åt Herren mina löften,
ja, inför hela hans folk. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Luk 6:43-49

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ett bra träd bär aldrig usel frukt, inte heller bär ett uselt träd bra frukt. Varje träd känns igen på sin frukt. Man plockar inte fikon på tistlar eller druvor på törnbuskar. En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd, och en ond människa bär fram det som är ont ur sitt onda förråd. Hennes mun säger vad hjärtat är fullt av.

Varför säger ni 'Herre, herre' när ni kallar på mig, om ni ändå inte gör som jag säger? Den som kommer till mig och hör mina ord och handlar efter dem – vem han är lik, det skall jag visa er. Han är lik en man som när han bygger ett hus gräver djupt och lägger grunden på berg. När floden svämmar över, vräker sig vattnet mot huset men förmår inte rubba det, eftersom det är väl byggt. Men den som hör och inte handlar, han är lik en man som bygger ett hus på marken utan att lägga någon grund. Floden vräker sig mot huset, och det rasar genast ihop och förödelsen blir stor.«

TJUGOFJÄRDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 11 SEPTEMBER

Första läsningen

2 Mos 32:7-11, 13-14

Herren sade till Mose: »Gå nu ner, ty ditt folk, som du har fört ut ur Egypten, har gjort något förfärligt. De har redan lämnat den väg som jag har befallt dem att gå, de

har gjort sig en gjuten tjurkalv, de har tillbett den och offrat till den och sagt: Detta, Israel, är din Gud, som har fört dig ut ur Egypten.« Och Herren fortsatte: »Jag ser att detta är ett styvnackat folk. Lämna mig nu i fred. Min vrede skall drabba dem och jag skall förinta dem. Men av dig skall jag göra ett stort folk.«

Men Mose försökte blidka Herren, sin Gud: »Herre, låt inte din vrede drabba ditt folk, som du har fört ut ur Egypten med stor kraft och mäktig hand! Glöm inte dina tjänare Abraham, Isak och Israel och det löfte du gav dem, då du svor vid dig själv att göra deras ättlingar talrika som stjärnorna på himlen och låta deras ättlingar få hela det land du talat om som egendom för all framtid.« Då avstod Herren från det onda som han hade hotat att göra mot sitt folk.

Responsoriepsalm

Ps 51:3–4, 12–13, 17, 19
(R. jfr Luk 15:18)

R. Fader, jag har syndat mot dig.

Förbarma dig, Gud, i din nåd,
stryk ut mina synder i din stora godhet.
Gör mig fri från all min skuld
och rena mig från min synd. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
ge mig ett nytt och stadigt sinne.
Driv inte bort mig från din närhet,
ta inte ifrån mig din helige Ande. R.

Herre, öppna min mun,
jag vill sjunga ditt lov.
Det offer du begär är ett förkrossat hjärta,
en krossad och nedbruten människa
förkastar du inte, o Gud. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 640

Andra läsningen

1 Tim 1:12–17

Jag tackar honom som har gett mig kraft, Kristus Jesus, vår herre, för att han fann mig värd förtroende och tog mig i sin tjänst, mig som förut var en hädare och hänsynslös förföljare. Men jag mötte förbarmande därför att jag handlade i okunnighet, i min otro. Vår herres nåd har överflödat, med tro och kärlek i Kristus Jesus. Detta är ett ord att lita på och värt att helt ta till sig, Kristus Jesus har ju kommit till världen för att rädda syndare – och bland dem är jag den störste. Men jag mötte förbarmande, och det för att Kristus Jesus skulle kunna visa allt sitt tålamod på mig som den förste, urtypen för dem som skall komma till tro på honom

och vinna evigt liv. Evighetens konung, oförgänglig, osynlig, den ende Guden – hans är äran och härligheten i evigheters evighet, amen.

Halleluja

Jfr 2 Kor 5:19

V. Gud var i Kristus och försonade hela världen med sig själv, och han har anförtrott oss försoningens ord.

Evangelium

Luk 15:1–32

Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skriftlärdade förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? Och när han hittar det blir han glad och lägger det över axlarna. Och när han kommer hem samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.

Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte en lampa och sopar hela huset och letar överallt tills hon hittar det? Och när hon har hittat det samlar hon väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, jag har hittat myntet som jag hade förlorat. På samma sätt, säger jag er, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.«

Han sade: »En man hade två söner. Den yngste sade till fadern: 'Far, ge mig den del av förmögenheten som skall bli min.' Då skiftade fadern sin egendom mellan dem. Några dagar senare hade den yngste sonen sålt allt han ägde och gav sig i väg till ett främmande land, och där slösade han bort sin förmögenhet på ett liv i utsvävningar. När han hade gjort av med allt blev det svår hungersnöd i landet, och han började lida nöd. Han gick och tog tjänst hos en välbärgad man i det landet, och denne skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin. Han hade gärna velat äta sig mätt på fröskidorna som svinen åt, men ingen lät honom få något. Då kom han till besinning och tänkte: 'Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här svälter jag ihjäl. Jag ger mig av hem till min far och säger till honom: Far, jag har syndat mot himlen och mot dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få gå som en av dina daglönare.' Och han gav sig av hem till sin far. Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste honom. Sonen sade: 'Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.' Men fadern sade till sina tjänare: 'Skynda er att ta fram min finaste dräkt och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämta gödkalven och slakta den, så skall vi äta och hålla fest. Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' Och festen började.

Men den äldste sonen var ute på fälten. När han på vägen hem närmade sig huset hörde han musik och dans. Han kallade på en av tjänarna och frågade vad som

stod på. Tjänaren svarade: 'Din bror har kommit hem, och din far har låtit slakta gödkalven därför att han har fått tillbaka honom välbehållen.' Då blev han arg och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte tala honom till rätta, men han svarade: 'Här har jag tjänat dig i alla dessa år och aldrig överträtt något av dina bud, och mig har du aldrig gett ens en killing att festa på med mina vänner. Men när han kommer hem, din son som har levt upp din egendom tillsammans med horor, då slaktar du gödkalven.' Fadern sade till honom: 'Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Men nu måste vi hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' »

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 15:1-10

Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skriftlärdade förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? Och när han hittar det blir han glad och lägger det över axlarna. Och när han kommer hem samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.

Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte en lampa och sopar hela huset och letar överallt tills hon hittar det? Och när hon har hittat det samlar hon väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, jag har hittat myntet som jag hade förlorat. På samma sätt, säger jag er, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.«